

Gevoegde zaken T-17/89, T-21/89 en T-25/89

A. Brazzelli Lualdi e. a.
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — Salarissen —
Moratoire en compenserende interessen”

Arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 26 februari 1992 ..... II - 294

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Bezoldiging — Vijfjaarlijkse aanpassing — Salarisnabetaling — Recht op moratoire interessen — Geen recht bij gebreke van vaststaande of bepaalbare vordering (Ambtenarenstatuut, art. 65)*
2. *Ambtenaren — Bezoldiging — Aanpassingscoëfficiënten — Vijfjaarlijkse aanpassing te laat vastgesteld — Dienstfout van administratie — Schade als gevolg van geldontwaarding — Oorzakelijk verband — Recht op compensatoire interessen (Ambtenarenstatuut, art. 65, lid 2)*

1. Een verplichting moratoire interessen te betalen, is slechts denkbaar wanneer het bedrag van de hoofdvordering vaststaat, althans op grond van vaststaande objectieve gegevens kan worden bepaald. Aangezien de op grond van artikel 65 Ambtenarenstatuut aan de Raad toekomende bevoegdheid de bezoldigingen en pensioenen van de ambtenaren en andere

personeelsleden aan te passen en de hierop van toepassing zijnde aanpassingscoëfficiënten vast te stellen, een zekere discretionaire bevoegdheid inhoudt, bestaat dus over de hoogte van die aanpassingen en coëfficiënten geen enkele zekerheid zolang de Raad die bevoegdheid niet heeft uitgeoefend en de desbetreffende verordening niet heeft vastgesteld,

zodat, wanneer zulks niet het geval is, de achterstallige salarissen, zodra zij na de vaststelling van bedoelde verordening zonder ongerechtvaardigde vertraging worden uitbetaald, niet vergezeld behoeven te gaan van moratoire interessen.

2. Uit artikel 65, lid 2, Ambtenarenstatuut volgt, dat de besluiten tot wijziging van de op de salarissen van toepassing zijnde aanpassingscoëfficiënten zonder ongerechtvaardigde vertraging moeten worden genomen. Iedere niet te verontschuldigen vertraging bij de vaststelling van de regeling moet derhalve als een dienstfout worden beschouwd. Voor de vraag of een vertraging ongerechtvaardigd is, moet er rekening mee worden gehouden, dat de instellingen dienen te beschikken over een redelijke termijn, afhankelijk

van de omstandigheden van het concrete geval en de ingewikkeldheid van het dossier, om hun voorstellen of besluiten uit te werken.

Wanneer een verordening tot wijziging van de aanpassingscoëfficiënten wordt vastgesteld na een voorbereidingsprocedure van ongerechtvaardigde, excessieve duur, kan de toepassing met terugwerkende kracht van deze verordening niet de schade compenseren die de betrokkenen hebben geleden als gevolg van het verlies aan koopkracht van de met enige jaren vertraging uitbetaalde achterstallige salarissen. Een dergelijke schade als gevolg van een aan de administratie te verwijten vertraging geeft recht op compenserende interessen.

ARREST VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
26 februari 1992 *

In de gevoegde zaken T-17/89, T-21/89 en T-25/89,

A. Brazzelli Lualdi e. a., (*omissis*),

C. Bertolo e. a., (*omissis*),

H. Alex e. a., (*omissis*),

* Procestaal: Italiaans.